

сѣй сѧ клѧлъ предъ нѣгѡ пакъ на тѧм
 прилика: живъ Господь, и живѧ да бѧ-
 ди твоѧта дѡшѧ ако та ѡстава. И въ
 товѧ время, когѧто тѣи бѡли на пѧть,
 Пророческити оученицы въ рѣдъ дохож-
 дали при Влїссѣа, и го питѧли така:
 знаѣшь ли ты, чи Господѧръятъ твоѣ
 ще сѧ зѣми ѡ тебе днѣсь надъ главѧта
 твоѧ; Влїссѣй имъ ѡвѣщѧвалъ малчѣти,
 азъ знаѧ товѧ. И когѧто додѡха до
 Іордѧна на ѣднѡ сасъ пѧтьдесѧтъ Про-
 рѡцы, дѣто тѣи ги испровѧждаха, Про-
 рѡцыти като сѧ запрѣли на срѣща ѡ
 далѣчь, зѣлъ Илїа своѧта мѣлотъ (ѡ-
 панчѧ) и ѧ свѣлъ, и оудѧрилъ Іордѧн-
 скѧта водѧ. Водѧта сѧ раздѣлила, и
 тѣи премѣнали рѣкѧта безъ мокротѧ.
 Послѣ като премѣналъ Илїа рѣкѧта,
 говорѣлъ Влїссѣю така: просѣ што ты
 желѧйшь да полѡчишь ѡ мѣне, додѣ не
 самъ сѧ зѣлъ іѡщи ѡ тебе. Азъ желѧ,
 ѡвѣщѧлъ мѧ Влїссѣй, да полѡча двѧжды
 пѡвечи дѡхатъ дѣто сѧ оу тебе нахѡди.
 Илїа мѧ ѡговорѣлъ, много ты просѣшь
 ѧла ако ма вѣдишь когѧ сѧ зѣмамъ ѡ
 тебе, тѡ мѡжи да ти бѧди ѡновѧ што
 желѧйшь, ако ли ма не вѣдишь, нецѣ

с. г. 11. 11.

с. и.

с. д.

с. г.